

Nedeľňajšie rozhodnutie

„Čo je to sviatosť?“ spýtala sa Anita.

Rebekah Jakemanová
(Založené na skutočnom príbehu)

Tento príbeh sa odohral na Islande.

„Vyššie!“ povedala Evolett svojej kamarátke Anite. Chceli na Evolettinej trampolíne vyskočiť čo najvyššie.

Vtom Anita vyskočila veľmi vysoko. Keď opäť dopadla na nohy, Evolett vzlietla vysoko do vzduchu! Obe dievčatá dopadli na trampolínu. Zasmiali sa.

„Je to riadna zábava,“ povedala Anita. „Môžeme sa zahrať aj zajtra?“

Evolett sa zvalila na chrbát. „Jasnačka! To by bolo super.“

„Môžeme sa hrať u mojej babičky.“ Anitina babka bývala len o zopár domov ďalej ako Evolett.

Potom si Evolett spomenula, že na druhý deň je nedeľa. Chcela ísť na Primárky. Hranie sa s Anitou by bolo zábavné, ale chcela urobiť dobré rozhodnutie.

„Práve som si spomenula, že to nepôjde,“ povedala Evolett. „Je mi to ľúto. Zajtra idem s rodinou na zhromaždenie.“

Anita sa postavila a znova sa odrazila. „Prečo?“

Evolett začala tiež skákať. „Nuž, chcem nasledovať Ježiša Krista. S rodinou chodíme každú nedeľu na zhromaždenie, aby sme sa o Ňom učili a prijali sviatosť.“

„Čo je to sviatosť?“ spýtala sa Anita.

„Sviatosť je to, že zjeme malé sústo chleba a vypijeme malý pohár vody, aby sme si pripomenuli Ježiša Krista,“ povedala Evolett. „Potom ľudia hovoria o tom, ako im Ježiš pomáha. A potom máme špeciálnu lekciu pre deti!“

„To znie super!“ povedala Anita. „Môžem sa pridať?“

„Jasnačka!“ Evolett sa pousmiala.

Anita utekala domov, aby sa spýtala babičky, či môže ísť s Evolett na zhromaždenie. Na druhý deň ráno Evolett s rodinou vyzdvihli Anetu.

Keď vošli do budovy, Evolett Anite všetko poukazovala. Ukázala jej miestnosť na Primárky, telocvičňu a kaplnku.

Čoskoro nastal čas na zhromaždenie sviatosti. Evolett a Anita si sadli k sebe. Počas sviatosti sa Evolett snažila myslieť na Ježiša Krista. Potom si vypočuli príhovory.

Konečne nastal čas na Primárky! Evolett predstavila Anitu svojim kamarátkam.

„Toto je moja kamarátka Anita,“ povedala Evolett.

„Sme veľmi rady, že si tu. Ja som sestra Magnussonová,“ povedala učiteľka Primáriek.

Keď Evolett a Anita počúvali lekciu o Ježišovi Kristovi, Evolett mala vnútri pocit šťastia. Páčilo sa jej na zhromaždení s Anitou. Otočila sa a usmiala sa na Anitu. Kamarátka jej úsmev opätovala.

„Ďakujem ti, že si ma sem pozvala,“ povedala Anita po ceste domov.

Evolett bola rada, že mohla nasledovať Ježiša Krista. Bola tiež rada, že sa o Ňom chcela učiť aj Anita.

Skákanie na trampolíne a lietanie vo vzduchu bola zábava, ale hrejivý pocit, ktorý Evolett cítila vo vnútri, bol ešte lepší. ●

Koho by si mohol pozvať na zhromaždenie?

